

Rozdiel medzi reakciami muža a ženy pri porezani prsta

ŽENA - Pomyslí si "au", a strčí prst do pusy, aby krv nekvapkala po koberci, druhou rukou si zalepí ranu a pokračuje v práci.

MUŽ - Zareve" do frasa " a...

- Natiahne ruku, čo najďalej od seba.
- Dívá sa iným smerom, pretože neznáša pohľad na krv.
- Volá o pomoc.
- S vytreštenými očami čumí na flák, ktorý sa robí na koberci.
- Musí sa posadiť, pretože mu začína byť divne.
- Na pomoc prichádzajúcej žene dramaticky vysvetlňuje, že si práve takmer amputoval ruku.
- Odstrčí ponúkanú náplast, pretože sa mu zdá malá na to jeho obrovské zranenie.
- Tajne nalistuje v "domácej zdravovede" stránku o tom, akú stratu krvi môže človek prežiť, zatiaľ čo žena uteká do lekárne po väčšie náplasti.
- Chce na večeru veľký steak, aby obnovil tvorbu krvných buniek.
- Vyžaduje nutne pári pív proti stresu a bolesti.
- Odlepí náplast, aby sa pozrel, či rana ešte krváca, zatiaľ čo vy idete do obchodu pre pivo.
- Tak dlho stláča ranu, až z nej opäť začne tiecť krv.
- Vyčíta vám, že ste náplast nenalepili pevne.

- Frňuká, keď mu odstraňujete starú náplast a lepíte novú.
- Kvôli svojmu zraneniu nemôže ísť s vami večer do kina.
- Miesto toho sa utešuje Európskym pohárom, ktorý náhodou beží v televízii.
- Vy sa zatiaľ snažíte vyčistiť flák z koberca.
- V noci často rozsvecuje, aby sa presvedčil, či mu nenaskakujú podozrivé škvarky, ktoré svedčia o otgrave krví.
- Druhý deň je strašne ospalý a podráždený.

- Vezme si doobeda 2 hodiny voľno, aby navštívil lekára, ktorý vylúčí otwarzu krví.

- Poobede si pre istotu dá ruku previazať blondávej sekretárke a užíva si jej súcit.

- S obrovským obväzom ide večer do krčmy a frajersky hovorí, že tá "maličkosť" naozaj nestojí za reč!

Hovorí Fero svojmu farárovi:

- Viete, pán farár, že som sa nedávno oženil? Milujem svoju manželku! Ale tá moja svokratá by stála za hriech!!

- Zadrž! - zdesí sa farár v pomyslení na to smilstvo.

- Nebojte sa, - vrvá Fero - prikázanie predsa vrvá jasne: Nezabiješ.

Známy horolezec dostal na jednej besede otázku:

- Aké výstupy považujete za najobjaznejšie?

- Manželské.

Hokejový tréner hovorí útočníkovi:

- Ty si mal byť radšej tenista. Nikdy netrafiš siet.

- Učíš sa?

- Hej.

- Žartuješ...

- Ty si začal.

Chuck Norris má v izbe koberec z medveda grizly. Medved' nie je mŕtvy, je len bojí pohnút.

Chuck Norris dokáže páliť mravce lupou. V noci.

KUPÓN

slúži na jednorázové ospravedlnenie pri ústnej odpovedi, predkladá sa len s celým vydaním Ikvača, je neprenosný, podpisuje sa učiteľom, platný do **9.11.2012**

.....
podpis

ročník XV.
október 2012
cena 0,30€

IKVÁČ 1

Gymnázium a Základná škola svätého Mikuláša v Prešove

Pozor! Magnetický čiarový čip...

konverzný kurz : 1€ = 30,126 SK

Editoriál

My ešte len začíname a vy už mesiac drieťte (miestami spíte) deň čo deň v školských laviciach. Myšlienky (sny) občas skínu na letné spomienky z táborov, kúpalísk či na takmer nekončiaci spánok. Čo vám poviem, zdieľam rovnaké pocitý. No medzitým mi behajú po rozume aj všetky rozhovory s novými tvárami našej školy, ktoré vám ponúkame v tomto „novoročnom“ čísle, reportáž z Bielnej pastielky, ale aj ďalšie, nemenej zaujímavé, info.

Na záver už len tolko, úspešne bojujme v neúprosnej realite s našou lenivostou. Zvládneme to? Určite! :)

danieladžubinská 07A	séf redaktori:
tomášgoboňa 06A	redaktori:
máriasedláková 05B	
samuelsmoter 02A	
grafika:	
danieladživý 07A	zodpovedná osoba:
dávidkrižan 05B	monikabanássová
	tlačiareň:
Vydavateľstvo A-print	
náklad: 100ks	

b	i	e	l	a	:	:
p	a	s	t	e	l

..
p	a	s	t	e	l	k	a

V škole ste možno aj vy zazreli skupinky „bieloodencov“, ktorí mali základňu pred kaplnkou a všade okolo (či na nich) sa to vŕilo nápismi Biela pastelka. 26. september bol totíž deň, keď sa konala verejná zbierka, ktorej cieľom bolo získanie finančných prostriedkov na podporu ľudí so zrakovým postihnutím, aby sa mohli ľahšie začleniť do bežného života. Bielu pastielku zastrešuje Unia nevidiacich a slabozrakých Slovenska, ktorá má viac ako 4 700 členov.

V našej škole sa celkovo vyzbierało 119,17 €. Chceme sa podčakovať všetkým dobrovoľníkom zo septímy B či A a pánu učiteľovi Vargovčíkovi, ktorí boli aktívne zapojení do tohtoročnej zbierky. Žiakov našej školy ste mohli stretnúť aj v meste, či už v centre alebo na jeho okrajoch. Reakcie ľudí boli rôznorodé, ale myslím, že platí pravidlo: ženský šarm + chlap = 1 €.

Vďaka patrí najmä všetkým, ktorí hocijakou sumou prispleli alebo tak ešte len chčú urobiť. Stále je tu možnosť, a to zasielaním SMS správy na číslo 820 v hodnote 1 € (do 31. decembra 2012). Neváhajme však pomáhať aj cez neomedzeného Operátora formou modlitby(:).

danieladžubinská

- Ako príklad priezviska dáme tvoju mamku. Ako sa volá? (učiteľ)
- Silvia. (žiak)

- Dúfam, že si z týchto hodín matematiky aj niečo odnesiete. (učiteľ)
- Áno, občas zošít. (žiaci)

- Tieto písomky si môžete nechať. (učiteľ)
- ...kde je kôš? (žiačka)

- Máme Anku, Janku a Danku. Ktorej pôjde kolko ruží a kolko tulipánov?

- (učiteľ)
- Šak šicke Danke, ne? (žiačka – Danka)

- Pani učiteľka, vy idete zajtra štrajkovať? (žiak)
- Nie. (učiteľka)

- Prečo? (žiak)
- Dobre. (učiteľka)

- Pri pozeraní do testu:
- Meno si tu napísal správne... a to je asi všetko.

Hodina fyziky:

- Samuel, pod odpovedať. (učiteľ)
- Pán učiteľ, no ja neviem. Dost som teraz posledné dva týždne chýbal. (žiak 1)
- Pán učiteľ, iba tu ten príklad? (žiak 2)
- No, Danik, pod k tabuli. (žiak 1)
- Haloo, ešte som tu ja! (učiteľ)

Dobrovoľníci zo septímy B: Mária Adamomová, Ivica Semančíková a Lukáš Tokarcík.

„...viac ma bavila asi nemčina“ /rozhovor s pani učiteľkou Zen Al Deenovou/

Aj tento rok náš školský časopis robí rozhovor s novými učiteľmi. Samozrejme, nevyniechal som ani pani učiteľku Stellu Zen Al Deenovú. Určite sa cez prázdniny každý divil tomuto exotickému menu, ale keď prišiel do školy, zistil, že jeho nositeľkou je veľmi prijemná pani.

Začneme takou základnou otázkou. Odkiaľ pochádzate?

Pochádzam z Prešova, priamo odtiaľ, som Slovenka.

Máte rodinu?

Áno. Mám manžela aj štyri deti. Všetky sú už dospelé.

Kde ste študovali?

Študovala som v Bratislave na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského, ruský a anglický jazyk.

Čo hovoríte na našu školu? Práci sa vám tu?

Musím povedať, že som mala dobrý dojem, keď som tu príšla prvýkrát práve preto, že som na cirkevnej škole, a povedala by som, že deti sú tu aspoň pokojnejšie ako na nejakých iných školách, kde són pôsobila.

Čo vás na tejto škole prekvapilo, miločí nemilo?

Milo ma prekvapilo to, že deti vedia pekne pozdraviť a prejavujú to, že sú na cirkevnej škole, že to berú vážne. Tiež celkom dobrá disciplína je v triedach, ktoré učím, na mojich vyučovacích hodinách, lebo už som zažila aj takých drzejších žiakov, aj príliš smelých, aj takých menej slušných.

Chceli ste byť učiteľkou už od detstva?

Možnože celkom nie. Hlavne som chcela byť najprv asi letuškou, lebo tam sa dá cestovať a používať cudzie jazyky, tie ma bavili odmala.

Bavia vás cudzie jazyky už od detstva?

Celkovo mám rada cudzie jazyky, ale viac ma bavila asi nemčina. Nemecký jazyk a potom ruský jazyk, a keď som sa zoznámila aj s inými jazykmi, tak aj iné. Samozrejme, angličtina tiež. Ruština som študovala, takže všeobecne mám vzťah k rôznym cudzím jazykom.

Ake predmety vás ešte bavili?

Náš rodny slovenský jazyk, potom hudobná výchova a etická výchova. Skôr inklinujem k spoločenským vedám. A ešte ma zaujimala biológia.

Venovali alebo venujete sa nejakému športu?

Ja rada plávam. V lete alebo ak je možné, tak aj v zime, keď som bola dievča, tak som sa aj lyžovala, veľmi rada mám korčuľovanie.

Aký je vás názor na vedomosti a aktivitu našich žiakov?

V týchto triedach, ktoré teraz učím, je veľa aktívnych žiakov, a čo by som vyzdvihla, robia svoje povinnosti celkom dobre. Mám zatiaľ dobrú skúsenosť.

Učili ste predtým ajna iných školách?

Áno. Učila som viac rokov na základných školách a asi rok a pol na strednej škole.

Čo vás viedlo k tomu, aby ste sa stali učiteľkou?

Bý učiteľkou bolo pre mňa druhoradé, najprv som chcela byť prekladateľkou, čo som aj nejaký čas bola. Neskôr som malala už malé deti, takže bolo výhodnejšie stať sa učiteľkou, pretože už sa nedalo tak veľmi cestovať.

Máte nejaké konštrky?

Rada spievam. Spievam v zbere, momentálne v kostolom zbere, ale keď som bola

dievča, tiež som spievala a chodila som do hudebnej školy. V lete rada plávam.

Robila som aj ručné práce a rada chodím do prírody na prechádzky. Taktiež veľmi rada čtam.

Máte radi hudbu? Ak áno, aký štýl?

Hudbu mám rada všeobecne, aj klasickú, aj modernú, pop music, ale to už musí byť nejaká kvalitná hudba. Máma rada jazz a ešte nejakú kvalitnú hudbu a ešte ľudovú.

Máte nejaký svoj vzor, svoj idol?

Už si teraz nespomínam, keď sme boli deti, určite vždycky to boli nejaké také celebry, osobnosti, čo ich bolo vidno a čo sme ich obdivovali. Teraz však by som sa už viac zamerala na to náboženské. Mali by sme si brať príklad z Pána Ježiša, ako treba žiť, aby sme nerobili chyby v živote. Alebo Panna Mária, to by mal byť náš idol. Pre mňa to bola aj moja mama a moji starí rodičia.

Čo je pre vás najväčšou prioritou?

Dobrý vzťah k ľuďom, mať k nim pozitívny vzťah. Či už k deťom v škole alebo k dospelým, ku kolegom. Dôležité je mať k nim pozitívny prístup a nehľadať chyby na druhom.

Cestujete?

Áno, mám rada cestovanie. V živote sa mi podarilo cestovať do viacerých krajín aj pobudnúť niekde dlhšie. Je to naozaj veľké bohatstvo keď sa človek zoznámi s ľuďmi s inou mentalitou alebo jednoducho vidíme zaujímavé miesta a vidíme, kde ľudia žijú. Všadej je všetko iné ako doma, tým je to zaujímavé.

Chcete tu učiť aj ďalšie roky?

Priša som na túto školu s úmyslom, aby som tu ostala, ak sa dá, a je to pre mňa zaujímavé a pozitívne, že je to cirkevna škola, moja prvá cirkevna škola, takže to vidím pozitívne, a preto sa tu cítim dobre. Ďakujem veľmi pekne za rozhovor!

samuelsmoter

Neboj sa byť iný!

Hands
openness
Heart

cultures
historical Missions basis

purpose
multiply
Knowing
development prophetic

passion

ministry

leadership

Musicianship

Original

School

Holy

Head place among

warfare

nations

Biblical servanthood

relate leaders

heart version

sow

nature

Môj americký sen

/o roku štúdia na strednej škole v USA/

Ako a prečo

O šúdiu v zahraničí som sa dočítala (Mária Butalová) v jednom slovenskom týždenníku. Mladí tínedžeri rozprávali o skúsenostach a zážitkoch počas mesiacov strávených v cudzine. Uvedomila som si, že to je presne to, po čom túžim a čo chcem zažiť.

U mňa (Ján Baňas) celá myšlenka o pobytu v USA začala už 6 rokov predtým, keď to celé absolvoval môj brat. Podal som si prihlásky, ale až niekedy v marci. Všetci kamaráti už mali hostovské rodiny a ja som ešte len začínal pracovať na testoch. Celé je to o tom, že vy si pošlete kvázi svoj opis, čo máte rádi, aká rodina by sa vám páčila a pod., a agentúra vám späťne hľadá rodinu.

Motivácia

Tento program ma (Butalová) zaujal hned viacerými vecami. Napriekom mojej záľube v cestovaní, stretnutím nových ľudí, spoznáním novej kultúry, jazyka, jedál a možno to najdôležitejšie bolo mať nejakú zmenu v živote. Preto som si vyhľadala informácie a presvedčila rodičov. Ameriku som si vybrała kvôli jazyku a tiež túžbe vyplniť si svoj americký sen.

MODLITBA ZA VÄČŠIU TÚŽBU MODLIŤ SA

"Začnime sa teda modliť,
pretože cez modlitbu k nám prichádza všetko
dobro.

Ak vydržíme v našom povolaní, je to vďaka
modlitbe.

Ak sme úspešní v škole či vo svojom zamestnaní,
je to vďaka modlitbe.

Ak neupadáme do hriechu, je to vďaka modlitbe.
Ak zotrívame v láske a budeme spasení, za to všetko patrí vďaka Pánu Bohu a
modlitbe.

Tak, ako Pán Boh nič neodmetie, o čo ho prosíme v modlitbe,
takisto takmer nič nám nedá bez modlitby." SV. VINCENT DE PAUL

PROGRAM DUCHOVNÝCH AKTÍVÍT A MODLITIEB POČAS VEĽKÝCH PRESTÁVKOV V KAPLNE NA NAŠEJ ŠKOLE:

Pondelok: 10³⁵ – 10⁵⁰ LITÁNIE K DUCHU SVÄTÉMU

Utorok: 10³⁵ – 10⁵⁰ DESIATOK POSVÄTNÉHO RUŽENCA A

LORETÁNSKE LITÁNIE

Štreda: 10³⁵ – 10⁵⁰ PIESENE A CHVÁLY

Štvrtok:

10³⁵ – 12³⁵ TICHÁ EUCHARISTICKÁ ADORÁCIA S BOŽÍM

POŽEHNANÍM

Piatok: 10³⁵ – 10⁵⁰ KORUNKA BOŽIEHO MIOSRDENSTVA A LITÁNIE K

NAJSVÄTEJŠIEMU JEŽIŠOVMU SRDCU

Odchod

...ikvač spomína

pôjdem. Na papieri stálo štát Washington, ktorý leží na severozápade USA a kde je stále zamračené a prší 300 dní do roka. Zo začiatku som nebola nadšená, ale teraz dákujem, že som mala príležitosť stráviť čas na takom krásnom mieste.

Letel som (Baňas) z New Yorku do Dallasu a potom priamo do Colorado.

Nevedel som, čo tam bude alebo aká vôbec je rodina. Keď som doletel do Dallasu, mal som takú hodinku na prestup. Dal som vedieť mojej drahotnej mamke, kde sa nachádzam, aký bol let a po chvíli som začal hľadať, kam vlastne mám ísť. Vošiel som do veľkej haly, kde boli samé tabule a hľadal som svoj let. Samozrejme, nemal som ani šajnu, ako sa povie prílet a odlet, tak som si našiel prílet Colorado Springs, a sadol som si do Gatu. Po chvíli sa mi to ale zdalo čudné, lebo tam niko neboli, tak som sa išiel spýtať na informácie, kde to viazne (smiech). Zistil som, že môj Gate je úplne na opačnom konci letiska. Rýchlo som našiel vlak, ten ma odvezol na Gate a konečne som sa dostal do lietadla.

Americká škola

Môj (Butalová) bežný život začína školou. Áno, žiaci sa tam do školy vozia v tých žltých autobusoch a pred začiatkom vyučovania sedia v jedálňa rozprávajú sa, čo majú nové. V jedálni dokonca je možné zakúpiť si raňajky. Každý štát a škola má svoj vlastný systém. Na tej mojej sme mali dni rozdelené na biele a zelené. V biele som mala 4 predmety, ktoré som si mohla sama vybrať, a tiež som mala ďalešie 4 predmety v zelené dni. Povedzme, že týždeň začína bielym dňom, po ktorom nasleduje deň zelený; a takto sa to dookola strieďa. Začínať o 8.05 a končiť o 14.35, hodina trvala 84 minút. Každému žiakovovi je priradená poradkyňa, ktorá sa snaží pomáhať a riešiť problémy. Prekvapil ma nezáujem niektorých

Môj hostívský otec Mike na baseballovom zápase v Colorado

...ikvač

...ikvač spomína

15 minút americkej slávy na Times Square

o ich známky a budúcnosť. Učivo väčšinou nebolo náročné a testy sme mali asi dvakrát za semestier. Známku najviac ovplyvňovala práca na hodine a robenie si domáčich úloh. Na to veľa ľudí kašalo a preto prepadali z primitívnych vecí. Pre mňa bol prekvapivý vzťah učitelia k študentom. Ti si zbytočne nevynučovali autoritu, ale snažili sa byť kamarátmi, motivovať a pomáhať, keď žiaci niečomu nerozumeli alebo niečo nevedeli. Vždy sa s nimi dalo dohodnúť pri problémoch alebo chýbajúcich domáčich úložách.

Nikdy by som nepovedal (Baňas), že tam budem aj rád chodiť.

Disciplína v školách bola neskutočne nastavená. Ak žiak meškal len sekundu, automaticky to bolo v počítači prepojené s kanceláriou školy a tá posielala odkaz domov. Určite poznáte myty o hlúpych Američanoch, nie je to PRÁVDA! Mal som 4 predmety, celý semester/polrok. Druhý polrok som si vybral opäť 4 nové. Preto som nemal stres, či spravím v piatok test z matiky, lebo som vedel, že ju mám každý deň a učiteľka mi dá podklady, s ktorými to pochopím. Učivo bolo náročnosťou celkom zvládnuteľné, aj keď ja som toho veľa nenamútil (smiech). Domáci študenti boli rozdelení prakticky na dve skupinky. Ti, ktorí sa chceli učiť a zvyšok. Druhá skupinka, tých bolo na tej škole viac. A prečo sa cheli učiť? Lebo ich niktó nenútil a sami vedeli, že ak niečo chcú dosiahnuť, musia makáť. Vzťah učiteľa a žiaka bol úplne kamarátsky. Bežná vec, že učiteľa voláte krstným menom, nič si z toho nerobil, stále tam bol rešpekt. Ten žiak vedel, čo si môže dovoliť a čo nie.

Šport

Po škole sa dalo zapojiť do rôznych klubov a športov. Ja (Butalová) som začala hrať futbal. Každý deň sme mali po škole tréning a dvakrát za týždeň zápas.

...ikvač spomína

Mladí po večeroch sedávajú doma a hrajú videohry alebo pozerajú na televízii. Tak ako my chodíme vonku na piatkové a vikendové večery, oni chodia veľmi striedavo na bowling, do reštaurácie alebo sa vyberú k niekomu domov. Tam sa rozprávajú, hrajú hry a podobne. Určite z filmov viete, že ten najšportovec bol najpopulárnejší a je to celkom aj pravda. 90 percent žiakov robí nejaký šport a dokonca motiváciou pre študentov, ktorí chceli hrať, boli ich známky. Ak žiak nemal dobré známky, nemohol nastúpiť. Ja (Baňas) som hral tenis, mal som šťastie spoznať super ľudí. Šport mi dal to, prečo sa mi to tam všetko začalo páčiť.

Zaujímavosti:

• Ľudia hovoria, že Američania sú povrchní. Áno, sú, ale keď idete po ulici, tak predsa je len príjemnejšie, keď sa na vás ľudia usmievajú a poprajú vám pekný deň.

• Rodiny udržujú blízke vzťahy len s najbližšími. Deti sa sem-tam stretávajú s rodičmi. Pri väčších rodinách sa usporadúvajú celorodinné stretnutia raz za niekoľko rokov.

• Američania milujú svoje domáce zvieratká a sú ochotní kúpiť a urobiť pre nich čokoľvek.

• Vodičák sa dá získať od šesnástich rokov, čo je aj často vek, kedy mladí dosťanú svoje prvé auto.

• Nerobí im problém cestovať aj niekoľko hodín v aute, len aby išli na výlet či do obchodu. Cesty, budovy a verejné priestranstvá sú dôkladne udržiavané. Alkohol je povolený od 21 rokov.

• Majú nespočetné množstvo rôznych vier, cirkví a kostolov.

Dal/vzať

Tento rok mi toho dal strašne veľa. Naučila som sa cudzí jazyk; spoznala som kultúru na mile vzdielenú od tej našej; kultúru, kde na vás ľudia pozerajú zmätene, ak chodíte prešo; kde vám zaspievajú všetko najlepšie a dajú vám kúsok torty, ak poviete, že máte narodeniny (aj keď ich naozaj nemáte); kde personál je vždy a všade milý a ochotný, kde sa vás náhodný okolojdúci opýta, ako sa máte; kde klasické raňajky znamenajú oprážnenú slaninu s volským okom, lievancami poliatými javorovým sirupom a džúsom. Našla som si novú rodinu a druhý domov, na ktorých budem vždy spomínať s láskou a v duchu sак nemu vracať.

Jedinú vec, ktorú mi azda vzal (Baňas), boli zážitky, ktoré by som mal porovnať s predchádzajúcimi. Určite dal mi jazyk, ktorý, ak by som mal porovnať s predchádzajúcimi, troščík na inej úrovni, ale stále je na čom pracovať. No a naučil som sa byť viac samostatný a zodpovedný za veci, ktoré robím.

Odkaz pre nasledovníkov

Ked' sa rozhodujete, či ísť alebo nie, tak vám to celé vrelo odporúčam. Určite vám to dá viac, ako vám to môže vziať a možno vás to zmení k lepšiemu.

Ak by som mohol (Baňas) poradiť ďalším generáciám: určite to skúste, je to zážitok na celý život. Či už z jazykovej alebo kultúrnej stránky. Treba si uvedomiť, že svet, kam idete, nie je to, čo je vo filmoch, a mať otvorenú náruč pre všetky nové dobrodružstvá.

máriabutalová a jána baňas 08B

Zjem všetko, čo nezje mňa

"Možno to bude znieť trošku ako "klisé", ale žiaci by si mali vziať vzdelanie. To im nikto nemôže vziať... Keďže učím angličtinu, tak tu použijem zaujímavý citát Alberta Einsteina: "Education is what remains after one has forgotten everything one learned in school." Novou posilou učiteľského zboru je Mgr. Viera Šutková. Pochádza z Mirkoviec a narodila sa v znamení streča. Ak chcete vedieť viac, nízšie sa to dočítate.

Máte súrodencov, deti, rodinu?

Vďakabohu mám oboch rodičov, mám aj dvoch súrodencov - staršiu sestru a mladšího brata.

Ake sú vaše najväčšie zážitky z detstva?

Je toho veľa, ale jeden taký zaujímavý bol, keď som ešte nevedela plávať. Boli sme pri vode, zašla som ďalej, ako som chcela, a začala som sa topiť (teda to som si myslela), no a vtedy som na plné hrdlo kričala o pomoc, že nemám hladinu pod nohami. Všetci sa smiali a ja som bola nahnevaná, ako sa na mne bavia. Tak možno sa raz naučím kračať po „hladine.“

Vyučujete len anglický jazyk? Ak áno, prečo práve tento predmet?

Vyštudovala som anglický jazyk a dejepis. Momentálne na tejto škole učím len anglický jazyk, ale učila som už aj dejepis v anglickom jazyku. Je to zaujímavé, angličtinu som mala rada od základnej školy a vždy som vedela, že raz s týmto jazykom chcem pracovať.

Je pravda, že ste boli žiačkou našho gymnázia?

Áno, aj ja som bola žiačkou našho gymnázia.

Aké máte na to spomienky?

Spomienky sú rôzne, dobré aj zlé, ale po určitom čase naozaj platí to staré pravidlo, že spomíname už len na to dobré... a boloto naozaj dosť.

Prečo ste sa rozhodli byť učiteľkou? Túžili ste po tom už od detstva?

V našej rodine chcela vždy byť učiteľkou moja staršia sestra, no jej plány sa postupne zmenili a ja som ostala nejakou ovplyvnenejou jej myšlienkom. Aj keď sa musím priznať, že naša rodina vždy spomína na to, ako som počas návštěv a prázdnin ako najstaršia sesternica vždy postavila všetkých do pozoru a naozaj si spomínam, že sme sa často s bratracami a sesternicami hrávali "na školu", v ktorej som bola, samozrejme, učiteľkou.

...ikvač spomína
najzaujímavejšie?

Mám v Anglicku rodinu, takže to je krajina, v ktorej som celkom často a musím sa priznať, že ju mám naozaj rada. Mestá a domčeky, história, Škótsko a krásna príroda. No vždy sa rada vrátim späť domov.

Máte nejaké životné motto?

Snažím sa uplatňovať jediné: Čo nechceš, aby robili tebe, nerob ani ty iným. No neviem, či sa mi to vždy podarí. Nemala som rada testy a písomky ako študentka a teraz to robím ja...

Čo by ste chceli odkázať vašim žiakom?

Ja som ešte neprešla v živote tú vekovú hranicu, kedy by som už mohla odovzdávať iným nejaké životné múdrostí a rady. Jediné, čo by som rada odkázala, teda odovzdala, je vzdelenie.

Aké je vaše oblúbené jedlo, nápoj, farba, štýl hudby?

Ako správna Slovenka milujem bryndzové halušky, aj keď pri mne platí, že zjem všetko, čo nezie mňa. Má mňa rada zázvorový čaj s limetkou a fialovú farbu. Čo sa týka hudby, nemám konkrétny oblúbený štýl, ani skupinu alebo speváka. Počúvam to, na čo mám práve náladu.

Ďakujem za rozhovor.

tomáš goboňa

Z duchovnej obnovy pre učiteľov a žiakov našej školy na tému Božie Milosrdenstvo v dnešnom svete a jeho šírenie, ktorá sa uskutočnila 2. októbra v jedálni školy. Študenti septímy A so sestrou Janou Máriou.

Mikuláš na Mikuláši

Dvadsaťosemročný rodák z Hrabovca nad Laborcom pri Humennom, rozhodnutý prebrať zodpovednosť za duchovné smerovanie našej školy. Trošku nezvyčajne sme vyspovedali my jeho a nie on nás. Pán kaplán Ján Kulán je na našej škole už štvrtým kňazom v poradí.

Máte súrodencov?

Áno, mám dvoch bratov a jednu sestru. Starší brat je už ženatý, mladší brat akurát skončil historiu v Banskej Bystrici a najmladšia sestra študuje psychológiu na vysokej škole v Košiciach.

Máte nejaký zaujímavý zážitok so súrodencami z detstva? Určite ste s nimi niečo neraz vyparatili.

Spomínam si, keď som mal asi päť rokov, boli sme u tety, kde bolo zaparkované naše auto, ktoré stálo na ceste, vedľa ktorej bol jarok. Hrali sme sa v aute s bratom, že šoférujeme, a bratovi sa vtedy podarilo odísť ručnú brzdu, takže auto začalo cúvať. Brat stihol vyskočiť a ja som sa ocitol v aute, ktoré ostalo visieť zadnými kolesami nad jarkom. Naštastie sa ale nič väčšie nestalo.

Aký ste malí traja bratia vzťah k najmladšej sestre?

Sestra sa niekedy trochu nahnevala, že napríklad všetko to oblievanie na Veľkú noc musí znášať sama alebo že si ju ako najmladšiu trocha doberáme, ale vždy to bolo z tej súrodeneckej lásky.

Aké boli vaše ambície v detstve? Väčšina kňazov totiž nechce byť kňazom odmalička.

Náš kaplán, Janko Kulán, ako ho každodenne vídame

Nikdy som si nemyslel, že budem kňazom. Samozrejme, ak to u nás bolo zvykom, od konca tretieho ročníka po prvom svätom prijímaní som začal miništrovať a páčilo sa mi to, no žil som normálnym chlapčenským životom.

Kedy prišiel prelom?

Prelom prišiel, keď som mal šestnásť rokov. V tom čase boli u nás ľudové misie a taktiež k nám prišiel mladý kňaz, ktorý nám ukázał život kňaza zblízka. Spomínam si dokonca, že som si raz uprostred hodiny na zošít z literatúry napísal vetu: „Dnes som sa rozhodol byť kňazom.“ To bol možno taký prvý impuls.

Takže bol vaše rozhodnutie zo začiatku jednoznačné?

Na začiatku štvrtého ročníka som sa rozhodoval, že pôjdeť študovať medicínu, ale stále som cítil, že Pán Boh si pre mňa pripravil niečo iné. Uvažoval som aj o vstúpení do rehole, ale nakoniec som sa predsa len rozhodol pre diecézne kňazstvo.

Neprišlo niekedy ešte nejaké pokusenie? Napríklad dievča, ktoré vás zmatio?

Ó, tak toto je otázka na telo (smiech). Pastoračný ročník bol môj najkrajší a zároveň najťažší rok v živote. Človek sa potreboval naozaj upevniť vo svojom rozhodnutí. Bola to skúška povolania. Pomohla mi modlitba a jedna sobotnájšia večerná adorácia na stretnutí mladých. Pri nej som si z košika vybral lísotček s textom z Lukášovho evanjelia: „Žáťva je veľká, ale robotníkov málo, preto prosté Pána žáťvy, aby poslal robotníkov na svoju žáťvu.“ Vtedy som dákoval Bohu, že mi dal také znamenie a ukázal cestu.

Ako prijali rodiča a okolie to, že ste sa rozhodli ísť do seminára?

Prvú vec, ktorú sa mamka opýtala, bolo, či sa nechcem oženiť a mať deti. Povedal som jej, že budem raz mať možno duchovné deti a na to sa mamka rozplakala. Ocko bol rád a veľmi sa potešil. Moje okolie a dedina to prijali s nadšením a radostou.

Trvá dlho, kým napíšete homiliu?

Kedy ako. Príprava na nedelu trvá niekedy aj dve alebo tri hodinky. Teraz je to jednoduchšie ako kedysi. Snažím sa naviazať na Duch Svätého, ktorý mi pri písaní pomáha a byť vždy čo najaktuálnejší.

Už ste si zvykli na krátke školské sväte omše v škole pred vyučovaním?

Nie som zvyknutý sa ponáhľať, ale snažim sa. Nechcem totiž, aby unikla podstata svätej omše.

Aké máte iné svoje záujmy? Čomu sa vo voľnom čase venujete?

Futbal, cyklistika, lyžovanie, čítanie kníh a podobne. Mojou obľúbenou knihou je samozrejme Sväté Písmo a čo sa týka hudby, z tej väčšej mám rád skladateľov, ako sú napríklad Bach, Vivaldi alebo Mozart, z modernej Celine Dion, Brian Adams, Celtic Women či gospelovú hudbu.

Prvý dojem, keď vám otec arcibiskup oznamil, že budete školským

kňazom? Predsa práca s mladými nie je jednoduchá.

Keď som sa dozvedel, že budem práve na škole sväteho Mikuláša, v duchu som sa potrešil, lebo môj birmovný patron je sv. Mikuláš. Celkový dojem zo školy je výborný. Som rád, že som tu, snažím sa byť vždy k dispozícii. Chcem vám byť dobrým duchovným otcom. To, že som tu, beriem ako Božiu vôľu.

Máte nejaký odkaz pre žiakov?

Nebáť sa pýtať, keď niečomu nerozumieme, lebo často nás to odráža od vzťahu s Bohom. Každý človek je hľadajúci, a preto je dobré snažiť sa prijímať tie každodenné Božie ponuky a modliť sa.

Dakujeme za rozhovor.

Školská
jedáleň

0,50 €

30. októbra 2012
Začíname o 17:00
Lístky si môžete zakúpiť v 07.A

danieladžubinská, kristínavojteková

IVANRIKOVÁČKA KVÍČEK

